

BORA,

Soffio d'amore

Imenitna zgodba, ki izvira iz kraških legend in ki jo je priredil Mario Vitta

Eol, oče vseh vetrov, je dirjal okrog po svetu s svojimi preljubimi sinovi: **Tramontana, Lebič, Oštro, Jugo, Maestral, Ponente** in **Levante** ter na koncu, zato pa nič manj pomembna, mlada in muhasta **Burja**, ki je bila med vsemi njegova najljubša.

Nekega dne se je Burja, strmeč za oblaki, oddaljila od očeta in ostalih bratov ter se na lepem znašla na zeleni porasli planoti. Stekla je k oblakom, ki so takrat odevali nebo, da bi se z njimi poigrala ter jih s svojimi sunki pozibala v prijeten ples. Nagajala je predvsem enemu nenavadnemu oblaku imenovanemu **Nimbo Cirus Godrnjač**.

Zabavala se je tudi tako, da je lomastila veje hrastičev in kostanjev, ki so se je zaradi njene hitrosti in živahnosti ob njenem prehodu nekoliko bali.

Nekaj časa se je tako poigravala, nato pa so Burjino pozornost prevzela nenavadna čudežna bitja, **Vile** in **škratje Kobalti**, ki so jo ljubko in prijateljsko zvalili, da si poišče zatočišče v bližnji jami.

Medtem pa se je v jamo zatekel, da bi se okrepčal, bajni Tergesteo, ki se je komaj vrnil z dolgega potovanja. Tale mladenič je bil tako močan, lep in očarljiv, da se je Burja noro zaljubila vanj. Tudi Tergesteo je presunila Burjina lepota in je zato svojo ljubezen izkazal z isto vnemo. Maldeniča sta srečno preživela v jami sedem dni in okusila ves čar ljubezni.

Ko se je Eol zavedel, da se je Burja oddaljila, se je popolnoma obupan s svojimi sinovi podal na pot v brezupno iskanje. Za pomoč je zaprosil **Morje, Zemljo in Nebo**, a nikomur ni uspelo dobiti Burje. Toda **Nimbo Cirus**, ki je točno vedel, kje se zaljubljenca skrivata in ki se je obenem želel maščevanja zaradi Burjinega nagajanja, je razkril Eolu skrivnost.

Eol se je brez obotavljanja šel v jamo, kjer je zagledal Burjo v Tergesteovem objemu. Z neizmerno jezo se je zagnal v mladeniča in ga hudo ranil. Tergesteo mu je junaško kljuboval, a zaman; Eol ga je z močnim sunkom pregnal na morski breg in odnesel Burjo s seboj.

Morje je nemudoma prekrilo Tergesteo pred silo vetrov.

Burja pa je kjub vsem uspela zbežati očetu. Iskala je Tergesteo, a zaman, ni ga in ni ga našla, zato je planila v potrt jok. Vile, ki so prisostvovala celotnemu dogodku, so želele Eolu dokazati, kako kruto in nasino je bilo njegovo ravnanje, zato so vsako Burjino solzo spremenile v kamen. Burja je prelila toliko solza, da so se zelena tla planote v hipu spremenila v kamnito prevleko. Kri pa, ki se je prelila iz Tergesteove rane, so Vile spremenile v ruj.

Na koncu je Vilam le uspelo prepričati Eola, da Burji dovoli, da ostane tam, kjer se je porodila njena ljubezen. Burji pa so Vile omogočile, da še zadnjič vidi Tergesteo z očmi srca in glave, ter ga utelesile ob njej. Na višku navdušenosti in sreče sta zaljubljenca še enkrat okusila čarobno ljubezensko strast.

Burja je potem ostala sama, a od tistega dne vsako leto ponovno obiše tiste kraje, ki so bili zanjo čarodejski. Vrača se polna razdirajoče sile, v upanju da bo prej ali slej ponovno našla svojo izgubljeno ljubezen. Ljudje, ki so potem prebivali v teh krajih, so v čast Tergesteu ustanovili Tergeste, današnji TRST.